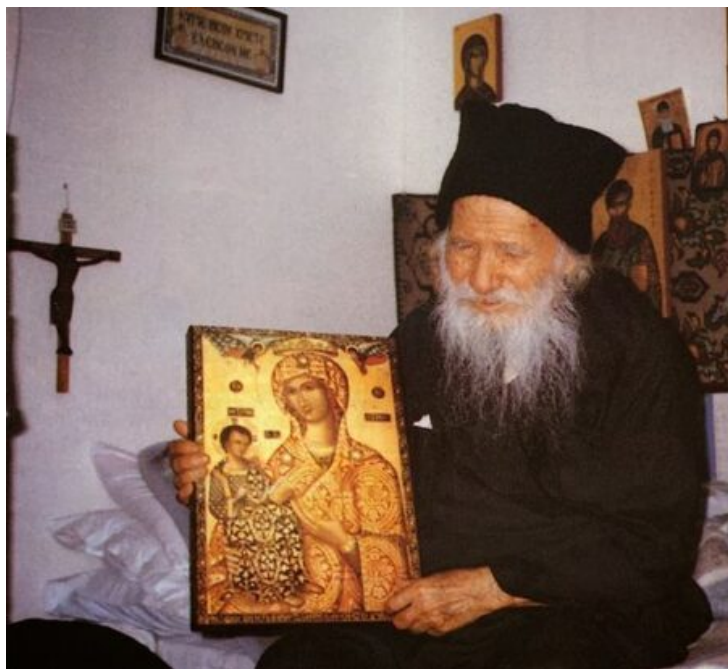

17 Απριλίου 2020

Ο όσιος Πορφύριος με την χάρη που είχε έβλεπε τα πάθη του Χριστού!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Όσιος Πορφύριος (1906-1991).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Αφήγηση Αρχιμανδρίτη, π. Δανιήλ Γούβαλη (1940-2009):

Ολόκληρο Πανεπιστήμιο συγκεντρωνόταν στο Ναό της Πολυκλινικής [στον οποίο εφημέριος ήταν ο όσιος Πορφύριος]. Η Λειτουργία ήταν πραγματική μυσταγωγία.

Το Ευαγγέλιο ο Γέροντας το απέδιδε με μοναδική χάρη και ζωντάνια.

Μάλιστα τη Μεγάλη Εβδομάδα, στην ακολουθία των Παθών, οι αναγνώσεις των δώδεκα Ευαγγελίων είχαν κάτι, που δεν υπήρχε όμοιό του.

Ο π. Πορφύριος, με τη χάρη που είχε, έβλεπε τον Χριστό να πάσχει και συγκλονιζόταν. Πολλές φορές από τη μεγάλη συγκίνηση έσπαζε η φωνή του και δυσκολευόταν να συνεχίσει την ανάγνωση.

Κάποια φορά δεν άντεξε άλλο και διέκοψε την ανάγνωση. Μετά έπλυνε το πρόσωπό του, που ήταν λουσμένο στα δάκρυα, ζήτησε συγγνώμη από το εκκλησίασμα και, καταβάλλοντας μεγάλη προσπάθεια, συνέχισε.

Περιττεύει να πούμε τι συγκλονιστική συγκίνηση μεταδιδόταν στους χριστιανούς. Ήταν σαν να βρίσκονταν κι αυτοί στη Γεθσημανή, στο Πραιτώριο, στον Γολγοθά και με κομμένη ανάσα παρακολουθούσαν το θείο δράμα.

Κάποια φορά ο Γέροντας είχε μαζί του στην ακολουθία των Παθών ένα δικό του Ιερέα, πνευματικό τέκνο και του είπε να είναι έτοιμος. Αν αναγκαζόταν να διακόψει την ανάγνωση του Ευαγγελίου, να συνέχιζε εκείνος.

Στη νυχτερινή Λειτουργία του Πάσχα, όταν ερχόταν η ώρα να πει τον περίφημο

Κατηχητικό Λόγο του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, δημιουργείται πρωτοφανής συγκίνηση και ιερός ενθουσιασμός.

Τον λόγο τον απήγγελλε από στήθους, αργά, επίσημα, ωραιότατα.

Όλους τους λόγους του Ιερού Χρυσοστόμου τούς αγαπούσε, αλλά αυτόν ειδικά τον υπεραγαπούσε.

Τον έλεγε, λοιπόν, αργά αργά, επιβλητικά, χωρίς να κρατεί φυλλάδα, παρά μόνο την πασχαλινή λαμπάδα.

Το αποκορύφωμα του μεγαλείου ήταν στις φράσεις:

«Ο άδης φησίν, επικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Επικράνθη και γαρ κατηργήθη...», καθώς ο λαός από κάτω επανελάμβανε το «επικράνθη».

Ανεπανάληπτες ιερές συγκινήσεις. Κάθε εκκλησιαστική ευχή, κάθε ανάγνωση ιερού κειμένου, την ευλαβείτο.

Έπρεπε να λεχθούν με τον καλύτερο τρόπο. Σ' όλη του τη ζωή βοήθησε αναρίθμητους ιερείς, μοναχούς, ψάλτες, αναγνώστες, να ψάλλουν και να διαβάζουν με τον πιο ωραίο τρόπο, αντάξιο του θεού.

Από το βιβλίο του Κλείτου Ιωαννίδη, ο "Γέρων Πορφύριος, Μαρτυρίες και εμπειρίες", έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου η Μεταμόρφωσης του Σωτήρος", Αθήνα, 1994.

<https://bit.ly/3cndHTg>